

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/56021 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 14 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit, verzonden op 20 oktober 2006, heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 mei 2007, verzonden op diezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

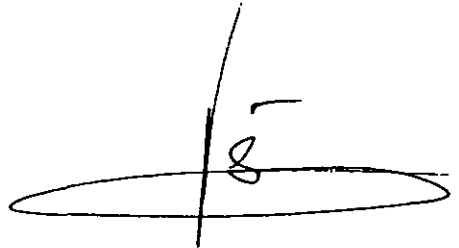
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2007

348-506.

Verzonden: **11 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 06/56021
V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
involge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde mr. drs. J.M. Walls,
advocaat te Dordrecht,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde, mr. L. Verheijen
medewerkster bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

L Procesverloop

Eiser heeft op 24 mei 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij besluit van 20 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen. Daarnaast heeft verweerder ambtshalve geweigerd eiser in aanmerking te brengen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

Op 15 november 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 27 april 2007. Eiser is daar verschenen bij mr. C.E. Koopmans, kantoorgenote van zijn gemachtigde mr. drs. J.M. Walls. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Ter zitting is het onderzoek in de zaak gesloten.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt tevens verstaan de Minister van Justitie en/of de Minister voor vreemdelingenzaken en Integratie.

2. Het beroep is gericht tegen de weigering van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

AWB nummer: 06/56021

blad 2

3. Verweerder heeft met verwijzing naar het bepaalde in het eerste lid van artikel 31 van de Vw 2000, in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, onder f, van dat artikel, de aanvraag afgewezen. Volgens verweerder heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van reis- en identiteitsdocumenten en bescheiden ter staving van de aanvraag niet aan eiser valt toe te rekenen. Verder gaat er van het relaas geen positieve overtuigingskracht uit. Eiser heeft volgens verweerder een aanzienlijk aantal vragen niet beantwoord en heeft tegenstrijdige, vage en summiere verklaringen afgelegd. Verweerder acht eisers relaas daarom ongeloofwaardig.

4. Eiser heeft hiertegen aangevoerd dat het bestreden besluit tot stand is gekomen in strijd met de Europese Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn), in het bijzonder met de in artikel 4, eerste lid van de Definitierichtlijn neergelegde verplichting om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Eiser meent verder dat ongedocumenteerdheid hieraan niet afdoet en dat hij op grond van de richtlijn slechts is gehouden om de documenten over te leggen die hij in zijn bezit heeft. Tenslotte is eiser van mening dat verweerder in strijd handelt met de samenwerkingsverplichting door te verlangen dat het relaas van eiser een positieve overtuigingskracht heeft. De aldus ingezette voornemenprocedure voldoet niet aan de eisen van de Definitierichtlijn. Verweerder is volgens eiser ten onrechte niet ingegaan op eisers gedetailleerde vluchtverhaal.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. De Definitierichtlijn diende op 10 oktober 2006 te zijn omgezet naar nationaal recht. Thans is een wetsvoorstel in procedure bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal strekkende tot wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 ter implementatie van de Definitierichtlijn (TK 2006-2007, 30 925). In de Memorie van Toelichting daarbij wordt opgemerkt dat de Definitierichtlijn ertoe verplicht om een aantal onderwerpen die nu nog geregeld zijn in beleidsregels (Vc 2000) en/of vaste jurisprudentie vast te leggen in een algemeen verbindend voorschrift. Het betreft onder meer artikel 4, tweede tot en met vijfde lid.

7. Artikel 4 van de Definitierichtlijn – voor zover hier van belang – luidt als volgt.

"Beoordeling van feiten en omstandigheden

1. de lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

2. De in lid 1 bedoelde elementen bestaan in de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

[...]

5. wanneer lidstaten het beginsel toepassen, volgens welk het de taak van de verzoeker is zijn verzoek om internationale bescherming te staven, wordt de verzoeker ondanks het eventuele ontbreken van bewijsmateriaal voor een aantal van de verklaringen van de verzoeker, geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

AWB nummer: 06/56021

blad 3

a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, of er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn verzoek;

[...]

e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."

8. In artikel 31 van de Vw 2000 is invulling gegeven aan de facultatieve bepaling van artikel 4, eerste lid van de Definitierichtlijn om van de vreemdeling te verlangen dat hij zijn verzoek om internationale bescherming staaft. Op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag om verlening van verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. In artikel 31, tweede lid, onder f van de Vw 2000 is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat: "f. de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen".

9. In de Vreemdelingencirculaire 2000 (thans onderdeel C4/3.6.3) is bepaald dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, dit reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van 'het toerekenbaar ontbreken van documenten'.

10. Verder is het vaste rechtspraak dat indien aan een vreemdeling artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 is tegengeworpen, ingevolge het eerste lid, mede gezien de geschiedenis van de totstandkoming van dat artikel en volgens de voor de uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van die vreemdeling om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan.

11. De wijze waarop aanvragen als de onderhavige worden beoordeeld is naar het oordeel van de rechtbank in overeenstemming met genoemde bepalingen uit de Definitierichtlijn.

12. De in het eerste lid van artikel 4 van de Definitierichtlijn neergelegde opdracht aan de lidstaat om het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen laat onverlet het uitgangspunt dat de vreemdeling in beginsel de bewijslast draagt, zoals ook volgt uit artikel 31 van de Vw 2000. Naar het oordeel van de rechtbank volgt verder uit artikel 4, tweede lid van de Definitierichtlijn dat de vreemdeling documenten en verklaringen omtrent identiteit en reis(route) over moet leggen. Bij het ontbreken van bewijs geniet de vreemdeling slechts het voordeel van de twijfel, indien wordt voldaan aan alle in het vijfde lid van artikel 4 genoemde voorwaarden, waaronder het geven van een bevredigende verklaring voor het ontbreken van eventueel bewijs.

AWB nummer: 06/56021

blad 4

13. De rechtbank volgt eiser dan ook niet in diens betoog dat het bestreden besluit in strijd is met de Definitierichtlijn.

14. Uit de aan het bestreden besluit ten grondslag liggende stukken blijkt dat eiser bij zijn aanvraag geen documenten heeft overgelegd om zijn nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen vaststellen, dan wel ter staving van zijn asielrelaas. Eiser heeft daarover verklaard dat hij zijn documenten thuis heeft achtergelaten. Verweerder hoefde dit niet als een genoegzame reden voor het ontbreken van documenten te accepteren.

15. Het ontbreken van documenten doet afbreuk aan de op voorhand bestaande bereidheid om het asielrelaas van eiser voor waar aan te nemen. Hetgeen verweerder daarnaast heeft overwogen over de geloofwaardigheid van de door eiser afgelegde verklaringen, is door eiser in beroep niet weersproken.

16. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder het asielrelaas van eiser in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen aanmerken en dat de aanvraag mitsdien terecht is afgewezen.

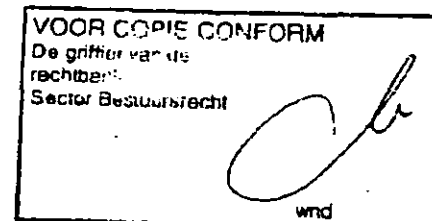
17. Het beroep is ongegrond.

18. Er is geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.F.I. Sinack en uitgesproken in het openbaar op 14 MEI
in tegenwoordigheid van P.C.M. van Leeuwen, griffier.

De griffier

Afschrift verzonden op: 14 MEI 2007

De rechter

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

3449

B

11 JUN 2007

ZAAKNR. 200703989-1

AAN: V2

BEHANDELD: DD: PAR:

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mw mr C.E. Koopmans
Mw mr S. Zwiers

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax 070 365 1380, 6 pagina's

Inzake:

Proceduren: n.n.b.

IND nr: 0505.24.0417

Dordrecht, 11 juni 2007

Appelschrift ASIEL

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr C.E. Koopmans, advocaat en procureur, kantoorhoudende te 3311 BV Dordrecht aan de Wijnstraat 209, die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door , verder appellant, van Wit-Russische nationaliteit, thans verblijvende te en domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen en te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, hoger beroep in tegen de uitspraak van 14 mei 2007, verzonden op 14 mei 2007, reg. nr. 06 / 56021, (aangehecht), van de rechtbank 's-Gravenhage, vreemdelingenkamer, zitting houdende te Middelburg.

De rechtbank heeft het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 1 augustus 2006 inzake het recht op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ongegrond verklaard.

Verweerder ten deze is de Staatssecretaris van Justitie.

Appellant wenst tegen voornoemde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren:

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

Grief 1 (r.o. 12)

De rechtbank oordeelt ten onrechte althans motiveert onjuist dat de vreemdeling op grond van artikel 4 tweede lid van de Definitierichtlijn documenten en verklaring omtrent de reis(route) moet overleggen.

Toelichting

De rechtbank doet zijn rechtsvinding met betrekking tot artikel 4 tweede lid van de Definitierichtlijn feitelijk nergens op berusten. Dat de rechtbank meent dat artikel 4 vijfde lid voorwaarden opsomt waaronder, mits hij aan alle van deze voorwaarden voldoet, de vreemdeling het voordeel van de twijfel krijgt doet, dat niet aan af nu deze stelling aan hetzelfde gebrek lijdt: er is geen rechtens geldende onderbouwing voor de stelling, alleen al vanwege het feit dat Nederland de Definitierichtlijn niet in het nationale recht heeft geïncorporeerd.

Grief 2 (r.o. 15)

De rechtbank stelt ten onrechte dat appellant de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet betwistte.

Toelichting

Nu de procedure zich in zijn geheel concentreert op de zijdens verweerder gestelde ongeloofwaardigheid en appellant steeds stelde geloofwaardig te verklaren heeft de rechtbank een onjuiste lezing van het dossier.

Grief 3

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat het beroep ongegrond is.

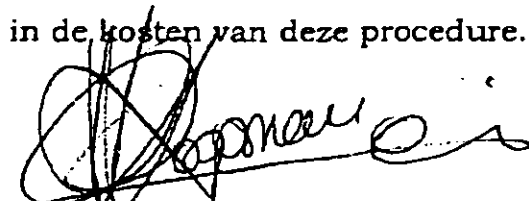
Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. Voornoemde uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

C.E. Koopmans, advocaat, bepaaldelijk gevolmachtigde

Dit appelschrift is bij opvolgende fax verzonden aan IND Ter Apel